

Павло Гай-Нижник

НЕЙТРАЛІТЕТ СІРОЇ ЗОНИ УБЕЗПЕЧЕНОЇ РОСІЇ ЧИ ЧЛЕНСТВО В НАТО І ПОВАЛЕННЯ РОСІЇ: ЧОМУ ВЛАДА Й ДОСІ У ПОЛОНІ ІЛЮЗІЙ?

Гай-Нижник П. Нейтралітет сірої зони забезпеченої Росії чи членство в НАТО і повалення Росії: чому влада й досі у полоні ілюзій? // Павло Гай-Нижник. Сторінка Facebook. – 2022. – 2 квітня [Електронний ресурс] <https://www.facebook.com/photo?fbid=5108749452517099&set=a.198016753590418>

«Коли ми говоримо про Російську Федерацію – це цілий народ. Тому я вважаю, що вони не можуть піти війною проти українського народу».
Володимир Зеленський, Президент України
(Промова на Мюнхенській конференції з безпеки 19 лютого 2022 р.)

На Херсонщині Росія поетапно, але цілеспрямовано втілює покроково донбасько-кримський мікс окупації. Зрештою вони його оформлять у потрібному вигляді (згоди населення не потрібно, вистачить купки колаборантів) й Україна постане перед фактом нової дійсності, в тому числі і на так званих "перемовинах".

Відтак доведеться вести нескінченні розмови ще й щодо Херсонщини... А це вже не "Мінськ-3", а якісно нова архітектура, де Кремль відмовлятиметься навідріз навіть від розмов про Крим і Донбас, а натомість використовуватиме Херсонщину як гарячу і нагальну проблему "врегулювання" й відтоді матиме свіжосплетену відволікальну шпарину та додатковий важіль тиску та Київ.

Тим паче, що члени делегації від ОП усіяко демонструють свою некомпетентність та москвофільство водночас з висуненням публічних

примітивних звинувачень і вимог до Заходу. Саме тому цими перемовинами не займаються фахові дипломати з МЗС, а натомість вискочки-авантюристи з доволі сумнівним минулим, що ще й своїми прилюдними заявами дискредитують державу Україна і здоровий глузд...

Порожні скавуління "перемовників" від ОП про компроміси щодо Донбасу і Криму з Кремлем та ігнор і гарчання в бік Заходу, засвідчують, що ці персонажі – суцільний дипломатично-інтелектуальний фейк, які абсолютно не усвідомлюють стратегічну мету керівництва РФ, не досвідчені у способах та тактиці кремлівської дипломатії, абсолютно не знайомі з визначальною стратегією національної безпеки РФ, з її конституційними нормами та законодавством тощо. І справа вже не в тому, аби зазирнути в очі Путіну і з ним як з самодержцем "порішати", а в тому, що цар цей чхати на вас хотів і домагатиметься свого! І справа навіть не в Путіні вже, а в нових змінах до конституційних і законодавчих актів, які з його ж ініціативи були внесені в державно-правову систему РФ саме з метою забезпечення та гарантії втілення його стратегії навіть за умов його непрацездатності тощо. От тільки "перемовники" з ОП про це навіть не чули, напевно, або ж свідомо ведуть країну у пастку...

Ці перемовини апріорі були завчасними і виключеними з боку Банкової без усіляких на те нагальних підстав та обґрунтувань, про що неодноразово офіційному Києву говорили розвідки та офіційні чинники Заходу. Ба більше, вже не йдеться ні про капітуляцію РФ, ані про контрибуції та репарації (їх просто не висуває українська сторона), в ОП відмовилися від створення міждержавної платформи для столу переговорів і розпочали їх самотужки у двосторонньому форматі, виставивши за перемовників відвертих профанів та одіозних фігурантів й відтак ці так звані "перемовини", як правило, маніпулюються і модеруються путінцями на чолі з Медінським (офіційно) та Абрамовичем (кулуарно). Це є також показовим свідченням морально-світоглядної залежності їхніх ініціаторів та учасників з ОП від російських наративів і концепцій "замиріння" України. Додуматися тільки – оголосити перелік країн-гарантів поряд з Росією навіть не поставивши їх до відома і не узгодивши з ними це питання, і тільки потім постфактум обдзвонювати їхні уряди з запитом про гарантії навіть без виробленого спільного проекту моделі та умов їхнього змісту, дотримання та виконання! Абсурд і авантюра планетарного посміховиська.

Україна з цієї навіженою ідеєю нейтралітету під парасолькою Москви таки досягне апогею байдужості Заходу, який вже зараз ладен на будь-які умови українсько-російського замиріння, аби тільки відвернути загрозу війни від себе. Як швидко такий Захід втомиться від подвійних стандартів офіційного Києва? І лише США, Британія, Польща та країни Балтики все ще намагаються привести до тями дійсності та усвідомлення ідіотизму самовільного затягування себе Києвом у політичний зашморг

після перелому на воєнних та міжнародних фронтах на користь України. Чи надовго їх вистачить говорити з глухим?

Росія вже неодноразово, призириливо насміхаючись ... в очі, заявляла своїм візаві з Банкової, що вважає їх за дурнів, але тим воно – як Божа роса; Росія неодноразово засвідчувала, що не виконувала і не збирається виконувати жодних зобов'язань, але офіційний Київ з одержимістю самогубці-сектанта на кожному розі верещить про несприйняття НАТО і про віру в гарантії безпеки від Москви! Без права військових міжнародних навчань, без права закупівлі західної зброї, завдяки якій ЗСУ успішно відбили блицкриг і перейшли у контрнаступ тощо!

І це в час тотальної війни з Росією, здійснення її військами геноциду українського народу, за умов безпрецедентної підтримки Заходу і НАТО та на тлі негайної відмови від нейтралітету інших країн, що домагаються вже зараз термінового вступу до НАТО з метою забезпечення справжньої гарантії власної і колективної безпеки. В ОП ж нещадно дискредитують можливості вступу України в НАТО, маніпулюють громадською думкою з цього приводу, намагаючись переконати людинність про абсолютне заперечення з боку Альянсу безпекових перспектив України та видаючи застереження експертного середовища щодо "перемовин" та кабальних умов "миру" з РФ (увага: вироблених на Банковій!) за критику ЗСУ (вершина блюзнірства і брехні) й на додаток ще й вигадали абсурдний термін "нейтралітет з підсиленням" (вийде, у підсумку, нейтралітет з підселенням... України до сірої зони між Заходом і Росією).

Вступ до НАТО любить тишу і копітку роботу, а не гучні заяви і формальне декларування, не публічний галас і не істеричні образи. Урок для України, який досі нею не засвоєний. Цілком очевидним є те, що не НАТО відштовхує Україну, а її керівництво відсажується від НАТО під усілякими приводами, як дедалі виднішим стає патологічне прагнення офіційного Києва до зближення з Москвою та натягання на Україну вгамівної цивілізаційної сорочки у вигляді набуття статусу нейтралітету під гарантійний підпис Росії з формальною згодою поодиноких країн Заходу, які без колективного рішення НАТО (від членства в якому Україна чомусь вже відмовилася) жодного пострілу в бік РФ не зроблять. То це – гарантії, чи – ілюзія гарантій?!

А як же ж рішення Міжнародного суду, а чому вже забули про Міжнародний трибунал, капітуляцію РФ, репарації та контрибуції? Як чому? Бо стягнути усе це з нового в перспективі "друга" і "гаранта" нейтральної України буде неможливо! Які повноваження членів цієї делегації і чим вони визначені? Де в усьому цьому вертепі здорове зерно, де реалістичний шлях повернення окупованих та анексованих теренів, що можливо досягти лише за умов повносяжної та безумовної капітуляції

Російської Федерації, краху усієї моделі її режиму та твердої і послідовної позиції України в союзі з Заходом завдати остаточної і безповоротної поразки Росії (не Путіну, а Російській Федерації).

Маніпулюючи громадською думкою в ОП заявляють, що усі рішення щодо мирної угоди з Росією остаточно приймуться на референдумі. Вони це серйозно? І як? Здається, хтось не читав Конституцію... Чи хтось за щось планує скинути з себе відповідальність? Вирішити питання окупованих територій вже після того, як закінчиться війна на неокупованих. Тобто? Але таке вже було! Референдум всеукраїнський? Під час воєнного стану? Відмінять стан? Ок. Голосує вся Україна? Уся – це з тимчасово окупованими теренами Донбасу та анексованим Кримом? Ні? То вони вже – не Україна? Референдум всеукраїнський, але під дулами російських автоматів? Вам не здається, що це ідіотизм, або – що хтось тримає когось за ідіотів? Це ж – порожнеча і безвихідь... Слово "Перемога", вочевидь, у деякого набуває зовсім не той сенс і зміст, як в українського народу... Це – факт! Таке враження, що хтось грає (свідомо чи підсвідомо) за чужим сценарієм... Під час такої кривавої, спустошливої і героїчної війни!

Відтак цілком можливо, що за такого становища справ, на когось після овацій на початку війни, очікуватиме суд після її завершення (а може й раніше)... Якщо дещо триватиме й далі у такому руслі...

При цьому хотілося б дізнатися, чи відомо перемовникам та іншим офіційним посадовим особам, що відповідно до законодавства України:

1) За співпрацю з державою-агресором, її окупаційною адміністрацією або її збройними чи воєнізованими формуваннями у військовій, політичній, інформаційній, адміністративній, господарській та трудовій сферах законодавство України передбачає до 15 років ув'язнення, а також обмеження доступу до зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави чи місцевого самоврядування.

2) Державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в умовах воєнного стану або в період збройного конфлікту, шпигунство, надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, - карається позбавленням волі на строк від дванадцяти до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна або без такої.

В офіційній Україні було безліч приводів та підстав розірвати ці перемовини і відновити їх згодом у новому форматі, за нових умов та у новому складі й на справді солідному міжнародному рівні, але дитячі комплекси та амбіції недороблених "талеїранів" роблять заручниками усю країну. І чим далі, тим більше ці так звані "перемовники" на цих так

званих "перемовинах" свідомо в'яжуть політико-дипломатичний зашморг пастки вічної війни для України.

Наслідки ж такого "миру" у вічній війні можуть бути катастрофічними для Української державності... І це не гіпотетичне припущення! От і виходить, що такі "перемовини", на таких засадах і за таких умов ніщо інше, як: рятівне коло – для однієї сторони; зашморг – для іншої. І для кого що? Думай-те!

Єдиною, власне, на щастя, її (України) надією залишається героїзм ЗСУ та свідомість народу щодо неможливості подібних угод з дияволом й розуміння, що лише поразка Російської Федерації, її капітуляція та крах є запорукою національної безпеки. І втілити цю стратегічну мету Україна буде спроможна лише своєю безкомпромісною боротьбою, тільки за допомоги НАТО і за умов ізоляції москвохильної прихованої п'ятої колони та некомпетентних, але любих і вірних друзів-підлабузників, в органах вищої влади та управління держави.

Павло Гай-Нижник

2 квітня 2022 р.

